

บทนำ เปิดตำนานเจ้าชายลูซิเฟอร์

"ถ้าพร้อมแล้วก็ไปเจอกับวินัสกันเลยครีบ!!!"

แค่ประกาศชื่อวงวินัส เสียงกรี๊ดร้องของเหล่าสาวกก็ดังสนั่นเลื่อนลั่นไปทั่วฮอลล์ซึ่งมีเพียงแสงมิดสลับ ไฟสีแดงสดฉายไปทั่วเวทีจนเห็นสมาชิกแต่ละคนที่ยืนประจำเครื่องดนตรีของตัวเองเตรียมพร้อมที่จะเริ่มแสดง เสียงกลองหนักหน่วงเคาะให้จังหวะก่อนเสียงเกากีตาร์ไฟฟ้าจะดังตามมา จังหวะดนตรีไม่ช้าและไม่เร็วเป็นเพลงขึ้นเพื่อแนะนำสมาชิกแต่ละคนของวง

'อีโรอิ เนมากิ' หรือ 'วินัส' เธอสวมกางเกงยีนส์ดำกับเสื้อกล้ามสีดำดูทะมัดทะแมง ร็อคเกอร์สาวในฝันของชายหนุ่มหลายคนคิดว่าไม่ค้ซึ้นพร้อมส่งเสียงทักทายแฟนเพลง

วินัสอายุยี่สิบเอ็ดปี สูงหนึ่งร้อยหกสิบสามเซนติเมตร เธอเคยทำงานในบาร์ตั้งแต่เรียนชั้น ม.ปลาย ความเย็นชาจากสังคมที่มีต่อเธอ บีบให้เธอกลายเป็นคนแข็งกระด้างและเย็นชา แต่นั่นไม่ได้เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับใครๆ เพราะท่าทีที่เหมือนไร้หัวใจทำให้เธอต่างจากผู้หญิงทั่วไปและกลายเป็นเสน่ห์ที่น่าค้นหาสำหรับหนุ่มๆ ทั่วประเทศ!

"วินัสสส!!!" เสียงโห่ร้องราวกับจะขาดใจดังขึ้นอีกครั้ง

"Are You Ready?" เสียงใสแต่หนักแน่นร่อนแรงร้องผ่านไมค์
เพื่อแนะนำสมาชิกในวง

"เทโงชิ ซินอิจิ!"

ไฟสว่างส่องให้เห็นใบหน้าหวานละม้ายคล้ายผู้หญิง ดวงตาเจ้าเล่ห์
และแววตาที่ดูคั่นนั้นบอกความเป็นชายในสายเลือดได้เป็นอย่างดี

ซินอิจิ ชายหนุ่มวัยยี่สิบสองปี สูงหนึ่งร้อยแปดสิบหกเซนติเมตร
เจ้าของเรือนผมสีน้ำเงินเข้ม จบการศึกษาระดับ ม.ปลาย หลังจากนั้น
ก็เข้ามารวมตัวอยู่ในวงวินัสเพราะการทาบทามของไซโตะหัวหน้าวง

แม้หน้าตาและท่าทางภายนอกจะดูเป็นหนุ่มเจ้าสำอางที่ไม่มีพิษมีภัย
แต่ใครจะรู้ว่าอดีตของซินอิจินั้น เขาเคยก่อเหตุทะเลาะวิวาทจนโรงเรียน
เกือบไล่ออก จนกระทั่งมาพบกับไซโตะ ชีวิตของเขาจึงเปลี่ยนไป

"อ๊ะ ไซโตะ!"

ไฟฉายไปยังตำแหน่งที่ไซโตะผู้เป็นหัวหน้าวงยืนอยู่ เขาไซโตะเบส
ซึ่งต้องใช้ทักษะในการเล่นด้วยท่าที่สงบนิ่งราวกับไม่รู้สึกละไร

ไซโตะอายุยี่สิบห้าปี สูงหนึ่งร้อยแปดสิบเจ็ดเซนติเมตร เจ้าของ
เรือนผมสีดำ ภายใต้วงตาดำลึกลับและเย็นชา น้อยคนนักที่จะรู้ว่าไซโตะ
เป็นเด็กกำพร้าที่ต้องสูญเสียครอบครัว เขาได้รับการอุปการะจากสถาน
เลี้ยงเด็กกำพร้า พอจบ ม.ต้น เขาก็ออกจากสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าและ
หาเลี้ยงตัวเองด้วยการเล่นดนตรีในผับมาตลอด

เมื่อไซโตะจบ ม.ปลาย เขาก็หันมาเอาดีทางการเล่นดนตรีด้วยการ
ฟอร์มวงกับเพื่อนๆ แต่ก็มักมีเหตุให้ต้องแยกวงกัน เขาจึงฟอร์มขึ้นมาใหม่
ในนามวินัส ไซโตะเป็นคนนิ่งๆ คำพูดของเขาเพียงคำเดียวก็สามารถสยบ
คนทั้งวงได้ ความเย็นชาของเขาปกปิดความเจ็บปวดจากอดีตไว้ได้อย่าง
มิดชิด

"ซาคุราอิ เรียวกิ!"

ไฟส่องไปยังตำแหน่งด้านขวามือของเวที ชายหนุ่มผู้สวมเสื้อสีขาว
กับกางเกงยีนส์ดำกำลังเกากีตาร์อย่างไม่ใส่ใจเท่าไรนัก แต่เสียงกีตาร์

ของเขากลับทรงพลังและหนักแน่น

เรียวกิอายุยี่สิบสามปี สูงหนึ่งร้อยแปดสิบห้าเซนติเมตร เจ้าของดวงตาสีน้ำเงินเข้มและผมสีน้ำตาล เขาเป็นลูกครึ่งญี่ปุ่น-อเมริกัน ชีวิตที่อเมริกาไร้ญาติขาดมิตร เขาจึงเดินทางมาที่ญี่ปุ่นและได้พบกับไซโตะ

เรียวกิเคยทำงานเป็นโฮสต์มาก่อน แม้จะเจ็บปวดกับอดีตแต่เขาก็เก็บกดมันไว้ แต่ความที่รูปร่างหน้าตาดี เรียวกิจึงเป็นเจ้าชายเย็นชาอีกคนหนึ่งในวงที่ติดอันดับในเรื่องความเป็นเพลย์บอย ภายใต้นี้หน้ากานี้ไม่มีใครรู้ว่าเรียวกิเก็บอดีตที่เจ็บปวดไว้และพยายามที่จะลบล้างมันไปด้วยการค้นหาความรักจริงจากใครสักคน

"เอคุระ โทโมยะ!"

ไฟฉายไปยังตำแหน่งด้านขวาของเวที หนุ่มชุดดำกำลังเล่นกีตาร์ในระดับที่เรียกว่า 'ชั้นเทพ' อย่างดูเด็ด สีหน้าที่ตั้งใจบรรเลงกีตาร์ของเขากลับเปลี่ยนความเย็นชาที่จะเป็นเมื่อตอนลงจากเวทีไว้วางกับเป็นคนละคน

โทโมยะ ชายหนุ่มอายุยี่สิบสามปี สูงหนึ่งร้อยแปดสิบแปดเซนติเมตร เจ้าของดวงตาสีนิลและผมสีดำเทา ใบหน้าเรียวกิจมุกโด่งนั้นทำให้สาว ๆ เทใจให้เขาเป็นหนุ่มหล่อที่น่าค้นหาที่สุดในวง โทโมยะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีตั้งแต่อายุยี่สิบเอ็ดปี จากสาขาวิศวกรรมศาสตร์ แต่สิ่งที่เขาหลงรักคงหนีไม่พ้นเสียงดนตรี

โทโมยะเป็นลูกชายคนเดียวของ 'เอคุระ โทยะ' มือเบสฝีมือดีแห่งวง Mars วงร็อกญี่ปุ่นที่มีชื่อเสียงไปถึงอเมริกา และคุณแม่แสนสวยที่เอาใจใส่เขาอย่างดี 'อายุกว่า มิชิโนะ'

เบื้องหลังของโทโมยะนั้น แม้จะดูสะอาดใสเพราะพื้นฐานมาจากครอบครัวที่ดี แต่ใครจะรู้ว่าลึกๆ แล้วชายหนุ่มเก็บกดบางสิ่งบางอย่างและรอยแผลที่เกิดจากความเจ็บช้ำมากมายก็ยากที่จะลบเลือน!

"Hey! Hey! Are You Ready?" เสียงวินส์ร้องขึ้น แล้วดนตรีจังหวะกลางๆ เมื่อครู่ก็ระเบิดตัวขึ้นในเวลาไม่กี่วินาทีต่อมา รวดเร็วและร้อนแรงราวกับจะปลุกทุกสรรพสิ่งในชีวิตให้ตื่นขึ้น!

"ถ้าคุณพร้อม...ส่งมือมาให้เรา! แล้วคุณก็จะก้าวเข้ามาสู่อาณาจักร
ของพวกเขา...วินัส!!!"

เสียงดนตรีหนักแน่นและเป็นเอกลักษณ์ดังกระหึ่มราวกับหลุดเข้าไป
ไปยังอีกโลกหนึ่ง เสียงเพลงของวินัสเหมือนจะดึงวิญญาณของคนใน
ฮอลล์เอาไว้ที่จุดเดียวคือ...บนเวที ซึ่งมันเป็นโลกของพวกเขา...วินัส!!!

1

คิดบัญชี

เสียงดนตรีจากกระซังในโบสถ์กว้างดังกังวาน ผู้คนแต่งกายด้วย
เสื้อผ้าสีล้วนสวยงามมารวมตัวกันนับร้อยคนเพื่อแสดงความยินดีใน
พิธีมงคล ทุกสายตามองไปที่หญิงสาวชุดขาวที่ยืนรอชายหนุ่มอยู่กับ
บาทหลวง

ซินอยู่ในชุดสีขาว สง่างามราวกับเจ้าชาย สายตาจ้องมองเพียง
ร่างบางที่ยืนรออยู่ด้วยความรักจากใจ จนเด็กหญิงวัยสิบสามขวบซึ่งยืน
ข้างกายเด็กหนุ่มอีกคนถึงกับอึ้งออกมาด้วยดวงตาเป็นประกาย

'โตขึ้นฉันจะเป็นเจ้าสาวที่สวยงามเหมือนเจ้าสาวของซินซัง' นัยน์ตา
กลมโตมองไปที่ภาพเบื้องหน้า 'ฉันจะสวมชุดสีขาว แต่ฉันจะไม่แต่งงาน
ในโบสถ์หรอกนะ ฉันจะแต่งงานที่ชายหาด โทโมยะคงว่าไง'

เด็กหญิงเอ่ยกับเด็กหนุ่มที่ยืนอยู่ข้างๆ อีกฝ่ายทำเสียงหงุดหงิดและ
จ้องหน้าเธออย่างเอาเรื่อง

'เจียบลั๊กทีเถอะน่า --++'

'อะไรกันแล้ว TAT'

'อย่าฝันเพื่องไปหน่อยเลย ชุ่มช้ำมอย่างเธอนะไม่มีใครตาม้าเธอ
ไปเป็นเจ้าสาวหรอก!'

เด็กหนุ่มเอ่ยด้วยเสียงหงุดหงิดแล้วกลับไปสนใจพิธีแต่งงานโดย
ไม่คิดว่าคำพูดนั้นจะทำให้อีกคนถึงกับหน้าถอดสี ดวงตาแดงก้ำขึ้นมาด้วยความ
เสียใจ...

เด็กหญิงกำลังร้องไห้ รู้สึกเจ็บเหมือนหัวใจถูกเหยียบขยี้
'ฮือๆ จำเอาไว้เถอะ! ฮึก...ฮือ...สักวันฉันจะหาเจ้าบ่าวที่ดีที่สุดมา
เย้ยนาย!!!'

ฉันแต่งตัวขึ้นจากเตียงแล้วรีบเช็ดน้ำตาที่แสดงถึงความอับอายต่อ
TOT นี่ฉันฝันถึงเรื่องในอดีตอีกแล้วหรือ ฝันถึงเรื่องเมื่อหกปีก่อนที่เริ่เป็น
ต้องช่วยทุกทีเลย วันนี้จะช่วยเหลืออะไรอีกล่ะเนี่ย ฮือๆๆ

"กรีดดดดด"

"อ้ากกก!!! OOO ความช่วยเหลือจากฉันแล้ว!!!"

ฉันรีบเอาผ้าห่มขึ้นมาปิดหู แต่เสียงกรีดร้องที่อยู่นอกห้องนอนก็ยัง
ดังสะท้อนไม่หายจนฉันต้องแต่งตัวลุกขึ้นมาอีกรอบ แต่เสียงนั้นก็ไม่มีที่ท่า
ว่าจะหยุด นี่ยัยอามิเพื่อนฉันจะกรีดหาอะไรเนี่ย!!!

"โทโมยะคุง!!! กรีดดดดด!!!"

"เธอจะกรีดให้ลูกกระเดือกกระเปิดเลยหรือไงเนี่ยยัยอามิ!"

ฉันวิ่งออกมาทรีโมทเปิดทีวีที่กำลังส่งเสียงอึกทิกจนล้าไส้ใหญ่ฉัน
จะออกมาเดินระบ่ำ!

"ไอริ! เปิดเต็วนี้ล่ะ! นี่เรารู้มัยว่าฉันจะหาซีดีแผ่นนี้ได้ล่ะ ฉัน
แทบจะมุดลงดินไปซุกหาแทบตายเลยนะ"

อามิคว่ำรีโมทไปเปิดทีวี แล้วเสียงอื้ออึงจนหูฉันแทบระเบิดก็ดัง
กังวานสร้างความท้อหรรษ์อีกรอบ --^

อุตส่าห์ตื่นก่อนฉันเพื่อมาดูซีดีพวกนี้หรือเนี่ย ฉันคิดผิดจริงๆ ที่
มาค้ำกับยัยนี้เมื่อคืนนี้เนี่ย เพราะนอกจากจะฝันบ้าๆ แล้ว ฉันยังต้อง
มาทนรับความบ้าคลั่งวงเวียนของเธอก็ TTATT

"ไม่รู้ล่ะ! ฉันบอกเธอแล้วนี่ว่าฉันไม่ชอบวงนี้ แล้วเธอก็รู้ว่าฉันเกลียด
วงนี้แค่ไหน แต่เธอก็ไม่เข้าใจฉันมั้ง เธอแต่เรียกฉันมาระบายความใคร่
ให้ฟังอยู่ได้!"

ฉันจะบอกให้เธอยัยนี้เสียมสอนฉันเกี่ยวกับวงนี้จนฉันต้องได้
ดีกว่าตำราเรียนซะอีก

||

วินัสเป็นวงดนตรีที่เพิ่งเดบิวต์ในญี่ปุ่นได้เพียงสองปีแต่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับจากทั้งในและต่างประเทศ ด้วยรูปลักษณ์ที่แปลกใหม่และสมาชิกในวงที่ทั้งหน้าตาและความสามารถคัดสรรมาอย่างดี

ท่ามกลางนักดนตรีหนุ่มที่ชวนกระซอกหัวใจเหล่าหญิงสาว นักร้องนำของวงนี้กลับเป็นผู้หญิงที่มีลุคเซ็กซี่และเท่อย่างน่าค้นหาไม่แพ้กัน แนวเพลงร็อคร็อกแรงผสมผสานดนตรีแนวอื่น ๆ อย่างไม่ซ้ำซาก เนื้อหาส่วนใหญ่ในเพลงเน้นเรื่องความรักและภาพสุดเท่ที่พร้อมจะปกป้องคนรักของตนไม่ว่าจะด้วยวิธีใด แต่นักดนตรีที่รายล้อมวินัสอยู่นั้นเปรียบได้กับเจ้าชาย เพียงแต่คำว่า 'เจ้าชาย' เป็นเพียงภาพลักษณ์เท่านั้น เพราะใครๆ ก็รู้ว่า...เบื้องหลังอันสง่างามนี้ พวกเขาก็คือ 'เจ้าชายปีศาจ' หรือเป็น 'ลูซิเฟอร์' ดีๆ นี่เอง!

หิ! ก็บอกแล้วไงว่าคำพูดของยัยอามินะชวนไสเข้าไปในกระแสเลือดของฉันแล้ว T_T

"คูสิ! นี่ขนาดพวกเขายังไม่ได้เดบิวต์เลยนะแต่ก็มีคนคลั่งขนาดนี้ นี่เป็นเทปบันทึกวิดีโอเมื่อสองปีก่อนตอนที่พวกเขาประกวดวงดนตรีของค่าย HS RECORD นะ มันเป็นเทปที่สูญหายหมดแล้ว"

"- _ +"

"เธอรู้อัยว่าแผ่นแท้ที่มีอยู่ไม่กี่แผ่นตอนนี้พวกแฟนคลับปั่นราคากันไปถึงไหนแล้ว นี่ขนาดแผ่นไรท์ฉันยังต้องเสียเงินไปตั้งหลายพันเยน ได้ข่าวว่าพวกเขาจะทำไฟโต้ัลบั้มส่วนตัวของสมาชิกแต่ละคนออกมาอีกโอ้! จอร์จ เร็วที่สุด งานนี้ได้ผลาญเงินฉันหมดได้หมดพุ่งแน่ๆ เล้ย TTATT"

"- _ -!!!"

"แต่ไม่ว่ายังไงฉันก็ต้องกว้านซื้อมาให้ได้ โดยเฉพาะเล่มของโทโมยะซังผู้แสนจะเซ็กซี่กระซอกใจ ต้องมีรูปถอดเสื้อ โชว์กล้ามเนื้อหน้าอกกว้างๆ แน่นอน กร๊าดๆ >O<!!!"

ไม่พูดเปล่า อามิยังลงไปซักกับโซฟาระบายอารมณ์คลั่งไม่สมกับวัยสิบเก้าปี ยัยนี้เป็นเพื่อนฉันตั้งแต่ชั้น ม.ต้น เธอเป็นลูกครึ่งไทย-ญี่ปุ่น

ละ ก็เลยชอบสอนภาษาไทยให้ฉันเป็นกิจวัตร โดยเฉพาะคำคำ ส่าๆๆ หน้าตาเธอก็ดีไม่ใช่เล่น จะหาแฟนให้เหมือนคนที่นั่งกรีดอยู่ตอนนี้ก็ใช่ที่จะยาก แต่เพราะความคลั่งไคล้ในชายโหด ยัยนี้เลยปักหลักสถานภาพตัวเองไว้ที่คำว่าโสดมาเป็นปีๆ แล้ว

"ไม่ไหวแล้ว! เดือนหน้าฉันจะต้องจองตัวคอนเสิร์ตให้ได้ แล้วฉันก็จะพาเพื่อนรักสุดสวาทหาคาใจอย่างเธอไปกรี๊ดด้วยกัน =O= เธอจะได้เห็นถึงมนตร์ขลังของวินด์ แล้วเธอก็จะหันมาเทิดทูนบูชาพวกเขาเหมือนฉัน"

"หยุดพล่ามแล้วฟังฉันพูดบ้างได้มั๊ยว่าฉันไม่ได้ชอบวงนี้ เสิญเธอบ้าไปคนเดียวเถอะ ฉันรำคาญเสียงบ๊าบอนี่จะแย เจอกันที่มหาวิทยาลัยพรุ่งนี้แล้วกัน ฉันไปทำงานก่อนละ เตี่ยวนามิโกะซังดูเอา"

"เตี่ยวลีไอริ เธอมาฟังเรื่องของวงวินด์ก่อน นี่เธอรู้อั้มยว่าตอนนี้พวกเขาที่กำลังจะ..."

"ไว้อยย! จะทำอะไรก็ช่างมันได้มั๊ย ฉันไม่ได้เป็นอะไรกับใครในวงสักหน่อยถึงจะต้องรู้เรื่องทุกอย่าง แล้วฉันก็ไม่ได้ชอบพวกนี้ด้วย เพราะฉะนั้นอย่ามาเป่าหูฉันอีกนะ!!!"

ฉันตะคอกใส่ยัยอามิ --=33 ก็บอกแล้วไงว่ายัยนี่เอาข้อมูลวงวินด์มาแล้วให้ฉันฟังจนเวียนไปหมด ไม่ได้อยากจะทำสักนิดหรอกนะ แต่ว่าฟังทุกวันมันก็เลยเข้าหูเอง ขนาดแผนที่ทางไปห้องพักของพวกนี้ฉันยังรู้เลย

"ไม่โดนตาคงจะหุบปากไม่ได้สินะ แล้วทีหลังก็ไม่ต้องโทรไปจิกฉันมาฟังความบ้าของเธออีก เข้าใจ ฉันนะงานกองท่วมหัวจะตายอยู่แล้วเธอก็รู้ ฮี๊ย!"

"TOTT"

พอเห็นยัยตัวดีเจียบ ฉันจึงเดินกลับเข้าไปในห้องนอนและรีบทำภารกิจส่วนตัวเพื่อออกจากห้องนี้ให้เร็วที่สุด พอออกมาก็ควักกล้องถ่ายรูปคู่ใจที่มักจะพกไปไหนมาไหนด้วยแล้วเดินออกไปอย่างไม่สนใจยัยนั้นอีกหนีไปทำงานดีกว่า ฉันมีโปรเจกต์ใหญ่ยักษ์ให้ตามอีกตั้งเยอะ ปล่อยให้

ยัยนี่นั่งบ้ำไปคนเดียวเถอะ ชิ!

สติแตกจนเกือบลืมนำตัวแล้วสิ --! ฉันชื่อ 'มัดสีโอะกะ ไอร์ริ' นะคะ อายุสิบเก้าปีแล้ว กำลังศึกษาอยู่คณะนิเทศศาสตร์ชั้นปีที่สอง สาขาวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัย Z

ฉันเป็นลูกสาวคนเดียวของมือกีตาร์สุดเท่และเก่งที่สุดของญี่ปุ่น 'มัดสีโอะกะ ไดคิ' แห่งวง Mars ท่านผันตัวเองมาเป็นโปรดิวเซอร์และวงที่ท่านนั้นก็กำลังโด่งดังไปถึงอเมริกาเช่นเดียวกับที่วง Mars ได้เคยไปยืนตรงนั้น และคุณแม่ของฉันก็คือตากล้องหญิงอันดับหนึ่งของญี่ปุ่น 'ทาชิซาว่า เอรិโกะ' ท่านกำลังจะกลับมาเป็นแม่บ้านที่ตีให้กับครอบครัวแล้ว แสบปี่! >O<

และเพราะความที่เลือดของคุณแม่ในตัวฉันมันแรงเกินตัว ฉันจึงรักการถ่ายรูปมาก...มาก คุณแม่มักจะส่งผลงานการถ่ายรูปของฉันเข้าประกวดและได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย แล้วในที่สุด...ฉันก็สามารถเข้าสู่วงการบันเทิงได้ด้วยวัยเพียงสิบเจ็ดปี >O<

อ๊ะๆๆ อย่าเพิ่งเข้าใจผิด คนสวยอย่างฉันไม่ได้เข้ามาเป็นไอดอลในวงการหรอกนะ ฉันได้รับการทาบทามให้เป็นตากล้องของนิตยสารเล่มหนึ่งต่างหาก คนที่สนใจฉันก็คือ 'อุเอฮาร่า นามิโกะ' บ.ก. รุ่นใหม่ไฟแรงซึ่งตอนนั้นเพิ่งเรียนจบและมีอายุเพียงยี่สิบเอ็ดปี แม้วัยเราจะต่างกันถึงสี่ปี แต่นามิโกะก็ดูแลฉันเป็นอย่างดี

และถึงฉันจะทำงานให้กับนามิโกะ แต่เรื่องนี้ก็ถูกปิดเป็นความลับนะ คนที่รู้เรื่องที่ฉันเป็นปาปารัซซีมีเพียงฉัน อามิ และนามิโกะเท่านั้น ก็เพราะคอลัมน์ที่ฉันทำมันมีไว้ตัดสินดานดาราที่ดีแต่เปลือกนะสิ ใครที่ร้ายกับนักข่าวและเบื้องหลังละอะอะจนน่าเกลียดละก็ แค่ บ.ก. นามิโกะสั่งมาเท่านั้นละ ยัยเดวิดคนนี่...จัดให้!

อ้อ Devil Girl คือชื่อในวงการของฉันนั่นเอง ไซ่แล้วค๊ะ! งานของฉันก็คือการเป็นปาปารัซซี เรื่องนี้จึงจำเป็นต้องปิดไว้เป็นความลับเพราะหากคนอื่นรู้ก็อาจกระทบกับเรื่องการเรียนของฉัน และถึงฉันจะเป็นปาปารัซซีแต่ฉันก็ไม่ได้ตั้งหน้าตั้งตาชูดคู้เรื่องคนอื่นมาขายหรอกนะ

เพราะฉันนะก็มีจรรยาบรรณกับเขาเหมือนกัน

ใครทำดี นิสัยน่ารัก หรือร้ายแต่ไม่ได้ตีหน้าซื่อ ฉันก็อภัยได้ แต่
ถ้าใครทำตัวน่าเกลียดแล้วยังมาตีหน้าอินโนเซนต์ล่ะก็...ฉันจะซุกขึ้นมา
ประจานเรียงคนเลยทีเดียวน!

พอเถอะ! (ยิ่งเล่ายิ่งเหมือนฉันเลข T_T) ฉันเดินตรงไปกดลิฟท์เพื่อ
ลงไปข้างล่างแล้วตรงไปหาข่าวตามใบสั่งของนามิโกะด้วยความเร่งรีบ
เพราะจะต้องส่งต้นฉบับในวันพรุ่งนี้ (ดองไว้อะ TT_TT)

จังหวะเดียวกันนั้นฉันก็ได้ยินเสียงคนวิ่งตรงมาทางฉันเหมือนมี
ข้าศึกบุกรุก ยังไม่ทันที่ฉันจะก้าวเข้าไปในลิฟท์ด้วยซ้ำ ร่างทั้งร่างของ
ฉันก็ถลาไปตามแรงดึงของผู้ชายคนหนึ่งจนฉันร่วงตัวเองไว้ไม่ทัน 〇〇〇!!!

"กรี๊ดดด! ช่วยด้วย! ฉันถูกผู้ชายบ้ากามขูดคะ!!!" ฉันกรี๊ดสุดเสียง
แต่ว่าตอนนี้ในช่วงเช้าของวันหยุดจึงไม่แปลกที่จะไม่มีใครโผล่มาช่วยฉัน
แต่...ฉันจะยอมให้อั้บบ้านี้ลากฉันไปกระทำชำเราไม่ได้หรอกนะ

ฉันต้องหาทางหนี =()=!!!

"ปล่อยฉันนะ! ปล่อยผู้ชายบ้ากาม ไล่คนसारเลว ไล่บ้า!!!"

"ยัยหน้าโง่!!! หุบปากของเธอซะถ้าไม่อยากตาย อย่าให้ฉันโมโห
แล้วคิดบัญชีกับเธอไปมากกว่านี้นะ ไม่งั้นเธอได้ตายคามือฉันแน่!!!" ผู้ชาย
คนนั้นหันมาตวาดใส่หน้าฉันด้วยดวงตาดำก้นแวบขนหัวลุก =()= แล้ว
ที่ฉันตะลึงงันต้องนั่งอึ้งไปเหมือนเจอผีตอนกลางวันไม่ใช่เพราะอะไร
หรอก นอกเสียจากว่า... ั้บบ้ากามที่จ้องเหมือนจะฉีกเลือดเดือนหนึ่งฉัน
นี่คือผู้ชายคนเดียวที่เหมือนกับมือกีตาร์วงร็อกที่ฉันเพิ่งก่นด่ามาหยกๆ!!!

แต่ที่หน้าตกใจกว่านั้นก็คือคำพูดที่บอกกว่า...จะคิดบัญชีกับเธอ...นั้น
ต่างหาก 〇〇〇 แล้วฉันไปทำอะไรพวกเขาตั้งแต่เมื่อไหร่ ทำไม่ต้องมา
คิดบัญชีกับฉันด้วย!!!

ฮึาก!!! ความชวยจากฝันบ้าๆ นั้นกำลังตามล่าข้ามถนน TTOTT

2

ยัยตัวร้ายกับเจ้าชายลูซิเฟอร์

พลั๊ก!!!

อีตานั่นผลักฉันเข้าไปในห้องหนึ่งซึ่งอยู่ในตึกของบริษัท HS RECORD อย่างกับว่าฉันเจ็บไม่เป็น TT_TT อย่าให้เอาคืนได้เชียวนะ ฉันจะเขียนข่าวให้ดับอนาถไร้ทนายทไปทั้งวงเลย!

ลืมบอกไปคะว่าคนที่วอนหาที่ตายจับฉันมาก็คือ 'ซาคุราอิ เรียวกิ' มือกีตาร์วงวินัส คนที่ได้ชื่อว่าเป็นเพลย์บอยอันดับต้นๆ ของประเทศและมีข่าวฉาวโผล่ออกมาไม่เว้นแต่ละวันจนคนในบริษัทปวดหัวไปตามๆ กันระยะหลังๆ นี่ดีขึ้นมาน้อยเพราะชาวซาลงไปบ้างแล้ว (แต่พฤติกรรมจะซำส์น้อยลงหรือเปล่านี้ฉันไม่รู้ _ _*)

ห้องที่อีตานั่นพาฉันมาเป็นห้องที่กว้างมากๆ ในห้องมีโซฟาชุดใหญ่สีแดงวางอยู่ตรงกลาง มีตู้เย็นและที่ซิงกาแป จากส่วนที่ฉันยืนอยู่ที่นี่เหมือนเป็นห้องพักห้องหนึ่งเลยนะ

"ห้องซ่อมของพวกฉันเอง"

"นายจับฉันมาทำไม"

ฉันมองเข้าไปในห้องอีกห้องหนึ่งซึ่งมีป้ายเขียนไว้ว่า 'ห้องซ่อมวงวินัส' แล้วยกบึงปองในทันที -o- ที่แท้เขาก็ลากฉันมาที่บริษัทแล้วตรงมายังห้องซ่อมนี้เอง แต่ที่บอกว่าจะคิดบัญชีกับฉันนะ...มันคืออะไรกันล่ะ!!!

"จับมาทำไมนั่นเหรออ กินอยู่กับปาก อยากรอยู่กับห้อง จะต้องให้บอกอีกหรือไง"

เรียวกิตะคอกใส่หน้าฉันจนจะเอาน้ำลายมาล้างหน้าให้ฉันอยู่แล้ว
-_-"

"นายอย่ามาพูดจา मैंนี่มันนะ ฉันไปทำอะไรให้นายไม่ทราบยะ พูดอย่างนี้มาต่ออย่าปากกับฉันดีกว่ามะ"

ฉันพูดพลางถลกแขนเสื้อขึ้น เป็นไงเป็นกัน พูดอย่างนี้มันเกินไปหน่อยแล้ว

